

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **V. H. P.**, zast. Mgr. Emilem Doleželem, advokátem se sídlem Sokolovská 32/22, Praha 8, proti žalované: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 5. 2014, čj. CPR-6312-2/ČJ-2014-930310-C235, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2017, čj. 32 A 51/2014-45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky. Rozhodnutím Policie ČR ze dne 7. 9. 2009 mu bylo uloženo správní vyhoštění [§ 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky]. Policie ČR v rozhodnutí dále stanovila dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území na jeden rok; tato doba byla shodná s dobou vykonatelnosti rozhodnutí. Konečně Policie ČR stanovila dobu 20 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí, v níž měl žalobce z území ČR vycestovat. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 21. 12. 2009.

[2] Dne 11. 2. 2014 žalobce požádal o provedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. c) správního řádu. Domníval se, že ve smyslu pozdější

judikatury NSS je rozhodnutí o správním vyhoštění vnitřně rozporné. Policie ČR dle něj měla novým rozhodnutím dodatečně stanovit či změnit dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území ČR. Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, neshledala důvody k zahájení nového řízení. Žalobce se odvolal. Rozhodnutím specifikovaným v záhlaví žalovaná odvolání zamítla. Následnou žalobu výše označeným rozsudkem zamítl krajský soud.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Tvrdí, že žalovaná měla jeho žádosti o vydání nového rozhodnutí vyhovět. Usnesením ze dne 30. 7. 2013, čj. 9 As 131/2011-63, č. 2935/2013 Sb. NSS, rozšířený senát NSS konstatoval nezákonnost rozhodnutí, které obsahovalo stejný výrok jako rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatele. Rozšířený senát uvedl, že podle § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném od 24. 11. 2005 do 31. 12. 2011, správní orgán nebyl oprávněn stanovit dobu, po kterou nelze cizinci vstup na území tak, že je shodná s dobou vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění. Podle stěžovatele na základě tohoto usnesení zjištěná nezákonnost rozhodnutí o správním vyhoštění představuje vážný důvod pro vydání nového rozhodnutí ve smyslu § 101 písm. c) správního řádu. Na cit. judikaturu nemohl upozornit v odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění, ani v pozdějším podnětu k zahájení přezkumného řízení, neboť usnesení rozšířeného senátu bylo vydáno později.

[4] Žalovaná navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[5] NSS při posuzování přípustné kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil NSS v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Pro posouzení tohoto případu je stěžejní, zda nezákonnost správního rozhodnutí, kterou tvrdí stěžovatel, může být vážným důvodem pro vydání nového rozhodnutí v režimu § 101 písm. c) správního řádu. Dle tohoto ustanovení lze provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci tehdy, *jestliže nové rozhodnutí z vážných důvodů dodatečně stanoví nebo změní dobu platnosti nebo účinnosti rozhodnutí anebo lhůtu ke splnění povinnosti nebo dodatečně povolí plnění ve splátkách, popřípadě po částech; zkrácení doby platnosti nebo účinnosti rozhodnutí anebo lhůty ke splnění povinnosti je možné pouze tehdy, stanoví-li tuto možnost zákon.*

[8] Dle důvodové zprávy k správnímu řádu slouží nové rozhodnutí k odstranění tvrdosti původního rozhodnutí (srov. sněmovní tisk č. 201/0, 4. volební období, od 2002, dostupný na digitálním repozitáři www.psp.cz). Na základě § 101 písm. c) správního řádu může správní orgán ve výjimečných případech vydat nové rozhodnutí, kterým dodatečně stanoví nebo změní dobu platnosti nebo účinnosti rozhodnutí, či lhůtu ke splnění povinnosti. Správní orgán může vydat nové rozhodnutí jen a pouze, pokud existují v již pravomocně rozhodnuté věci natolik vážné důvody, že je kvůli nim třeba prolomit

překážku věci rozhodnuté (§ 48 odst. 2 správního řádu). Dle doktríny lze za takové vážné důvody považovat zejména „změnu okolností na straně dotčené osoby či předmětu rozhodnutí, nikoli však změnu právního stavu, neboť by tak mohlo dojít k nežádoucí retroaktivitě právní normy“ (Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: *Správní řád. Komentář*. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 563 - 566).

[9] Za vážný důvod ve smyslu § 101 písm. c) správního řádu rozhodně nelze považovat nezákonnost původně vydaného rozhodnutí. Novým rozhodnutím (obdobně jako opravnými prostředky) je možné zvrátit některé nepříznivé následky původního rozhodnutí. Nové rozhodnutí však nelze s opravnými prostředky volně zaměňovat. Korekce nezákonnosti správního rozhodnutí je vyhrazena opravným prostředkům, které zákonodárce zakotvil v § 81 násl. správního řádu. Naproti tomu institut nového rozhodnutí vyjadřuje zásadu *rebus sic stantibus*, která podmiňuje platnost rozhodnutí výhradou, že se nezmění poměry rozhodné pro původní posouzení věci.

[10] V nynější věci se stěžovatelovy poměry nezměnily. Stěžovatel alespoň nic takového netvrdí. Pozdější změnu výkladu právního předpisu, na základě něhož lze seznat nezákonnost původního rozhodnutí, nelze za změnu poměrů v žádném případě považovat. Naopak pokud se po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění radikálně změní cizincovy rodinné poměry, jeho zdravotní stav, nebo také bezpečnostní situace v zemi jeho původu, lze o vydání nového rozhodnutí uvažovat (srov. např. rozsudek ze dne 17. 8. 2016, čj. 7 Azs 85/2016-29).

[11] Zákon o pobytu cizinců v řadě možných situací, které již na s. 6 napadeného rozsudku vyjmenoval krajský soud, pamatuje na změnu poměrů cizince a eventuální tvrdost pravomocného rozhodnutí umožňuje odstranit (ve vztahu k právní úpravě rozhodné v den vydání nyní napadeného rozhodnutí viz zejména § 120a odst. 2 a 5, § 122 zákona o pobytu cizinců). Pokud však zákon o pobytu cizinců jako „zvláštní zákon“ zmocňuje správní orgán k vydání nového rozhodnutí, nové rozhodnutí se vydá dle § 101 písm. e), nikoliv dle § 101 písm. c) správního řádu.

[12] Krajský soud v napadeném rozsudku proto správně uzavřel, že § 101 písm. c) správního řádu neposkytuje právní základ pro další opravný prostředek nelimitovaný žádnými zákonnými lhůtami pro případ, že lhůty pro řádné či mimořádné opravné prostředky marně uplynuly nebo tyto prostředky nevedly ke kýženému cíli.

[13] Napadený rozsudek není ani nepřezkoumatelný. Nedůvodná je výtka, že se krajský soud nezabýval tím, že v důsledku nezákonného rozhodnutí stěžovateli hrozí trest stíhání pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, či tím, že u jména stěžovatele jsou v evidenci nežádoucích osob uvedena různá data. Krajský soud se vzhledem k nepochybným důvodům svého rozsudku nemusel výslovně vypořádávat s hypotetickými následky nezákonnosti původního rozhodnutí o správním vyhoštění, včetně eventuálního trestního stíhání (což platí tím spíše, že otázky trestněprávní vůbec do působnosti správních soudů nespádají).

[14] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu